א) אלה	דאס זענען
הדברים	די שטראף רייד
אשר דבר משה	וואס משה האט גערעדט
בעבר הירדן	אין די אנדערע זייט ירדן
במדבר	וֶועגְן דִי זִינְד אִין מִדְבָּר, זֵיי הָאבְּן גֶעזָאגְט "מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ".
בערבה	אִין עַרְבוֹת מוֹאָב. זֵיי הָאבְּן גֶעדִינְט דִי עֲבוֹדָה זָרָה בַּעַל פְּעוֹר.
מול סוף	אַנְטְקֶעגְן יַם סוּף, זֵיי הָאבְּן גֶעזָאגְט "הַמִבְּלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם".
בין פארן	צְווִישְׁן פָּארָן. זֵיי הָאבְּן גֶעשִׁיקְט דִי מְרַגְלִים.
ובין תפל	אוּן צְווִישְׁן תֹּפֶל אוּן לָבָן, זֵיי הָאבְּן גֶערֶעדְט שְׁלֶעכְטְ'ס אוֹיף דִי מָן וָואס אִיז וַייס.
ולבן	אוּן חֲצֵרֹת. בַּיי דִי מַחְלוֹקֶת פוּן קֹרַח.
וחצרות	אוּן דִי זָהָב. זֵיי הָאבְּן גֶעמַאכְט דֶעם עֵגֶל וָואס אִיז גֶעוֶוען פוּן גָאלְד.
ודי זהב	וֶועגְן דִי זִינְד אִין מִדְבָּר, זֵיי הָאבְּן גֶעזָאגְט "מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ".
ב) אחד עשר יום	עלעוו טעג
מחרב	פון חורב
דרך הר שעיר	דורך די וועג פון בארג שעיר
עד קדש ברנע	ביז קדש ברנע
ג) ויהי	און ס'איז געווען
בארבעים שנה	אין די פערציגסטן יאר
בעשתי עשר חדש	אין די עלעפטע חודש
באחד לחדש	אין דעם ערשטן טאג צום חודש (ר"ח שבט)
דבר משה	האט משה גערעדט
אל בני ישראל	צו די אידישע קינדער
ככל	אזוי ווי אלעם
אשר צוה ה' אתו	וואס דער אויבערשטער האט איהם אנגעזאגט
אליהם	צו רעדן צו זיי
ד) אחרי	נאכדעם
הכתו	וואס ער האט געהרג'עט
את סיחן מלך האמורי	דעם סיחון דער קייסער פון אמורי
אשר יושב	וואס ער זיצט
בחשבון	אין חשבון
ואת עוג	און דעם עוג
מלך הבשן	דעם קייסער פון בשן
אשר יושב	וואס ער זיצט
בעשתרות	אין עשתרות
באדרעי	אין אדרעי
ה) בעבר הירדן	אין יענע זייט ירדן
הואיל משה	האט משה אנגעגהויבען
באר	צו מסביר זיין
את התורה הזאת	די תורה
לאמר	אזוי צו זאגן
ו) ה' אלקינו	גא–ט אונזער גא–ט
דבר אלינו	האט גערעדט צו אונז
בחרב	אין חורב
לאמר	אזוי צו זאגען
רב לכם	ס'איז שוין אסאך צו אייך
שבת	צו זיצן
בהר הזה	אין דעם בארג
ז) פנו	קערט זיך
וסעו לכם	און ציהט אייך
ובאו	און קימט
הר האמרי	צו דעם בארג פון אמורי
ואל כל שכניו	און צו אלע זיינע שכנים
בערבה	אין דעם גלייכן פלאץ
בהר	אין דעם בארג
ובשפלה	און אין דעם טאהל
ובנגב	און אין דרום זייט

ובחוף הים	און אין דעם פארט פון ים
ארץ הכנעני	דער לאנד פון דעם כנעני
והלבנון	און פון דער לבנון
עד הנהר הגדול	ביז צו דעם גרויסן טייך
נהר פרת	דער טייך פרת
ח)ראה	זעה
נתתי לפניכם	איך האב געגעבן פאר אייך
את הארץ	די לאנד
באו	קומט
ורשו	און ירש'נט
את הארץ	די לאנד
אשר נשבע ה'	וואס דער אויבערשטער האט געשוואוירן
לאברהם	צו אברהם
ליצחק	צו יצחק
וליעקב	און צו יעקב
לתת להם	צו געבן צו זיי
ולזרעם	און צו זייערע קינדער
אחריהם	נאך זיי
ט) ואמר אליכם	און איך האב געזאגט צו אייך
בעת ההוא	אין יענע צייט
לא אוכל לבדי	איך קען נישט אליין
שאת אתכם	אייך צו טראגן
י) ה' אלקיכם	גא-ט אייער גא-ט
הרבה אתכם	האט אייך פארמערט
והנכם היום	און אט זענט איר היינטיגן טאג
ככוכבי השמים	אזוי ווי די שטערנ'ס פון דעם הימל
לרוב	צו אסאך
יא) ה'	דער אויבערשטער
אלקי אבתיכם	דער ג-ט פון אייערע עלטערין
יוסף עליכם	זאל פארמערן אויף אייך
ככם	אזוי ווי אייך
אלף פעמים	טויזנט מאהל אזוי פיהל
ויברך אתכם	און ער זאל אייך בענטשן
כאשר דבר לכם	אזוי ווי ער האט גערעדט צו אייך
איכה	ווי אזוי
אשא	זאל איך טראגען
לבדי	אליין
טרחכם	אייער מוטשעניש
ומשאכם	און אייער משא
וריבכם	און אייער קריגערייִ
יג) הבא לכם	גרייט אייך צו
אנשים	מענטשן צדיקים
חכמים	קלוגע
ונבנים	און פארשטענדיגע
וידעים	און באוואוסטע
לשבטיכם	צו אייערע שבטים
ואשימם	און איך וועל זיי טוהן
בראשיכם	עלטסטע אויף אייך
יד) ותענו אותי	און איהר האט מיר געענפערט
ותאמרו	און איהר האט געזאגט
טוב הדבר	די זאך איז גוט
אשר דברת	וואס דו האסט גערעדט
לעשות	צו מאכן